

Леся РОМАНЧУК

ГРАВІТАЦІЯ

Книга перша

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН
2004

ББК 84(4Укр)6
Р69

Романчук Л.

Р69 Гравітація:Коктейль-казка. У 4 кн. Книга перша. Гра 1.
Гра 2.— Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004.— 128 с.
ISBN 966-692-355-6

Нова книга Лесі Романчук “Гравітація” сповнена гри, вигадки та ... життєвості. Хитросплетіння долі, кохання і зрада, гріх і покута, гармонія та дисгармонія — все переплелось в калейдоскопі подій, простору і часу. Перед нами містичні та цілком реальні герої, минуле і теперішнє, реалізм і романтизм, приземленість і символічність.

ББК 84(4Укр)6

ISBN 966-692-355-6

© Романчук Л., 2004
© Навчальна книга – Богдан, макет,
художнє оформлення, 2004

ΓΡΑ ΠΕΡΣΑ

— Послухайте, скільки разів повторювати: це дерево повинно стояти он там! Саме там! Посуньте ще трохи... І менше світла! Заберіть з переднього плану ці кущі! Менше світла! Іще менше! Тепер досить. Почали! Камера!

Осінній ліс тремтів очікуванням ночі. Свинцево-чорне небо важко висло над сухими пальцями тонких безживно-голих гілок, намагаючись не торкатися рідкою, ще не загуслою синню ранньої поночі загрозливо-гостро-шпичастих віт. Щоб не зламати. І не проколоти невловної ефірної облонки, за якою струмує блакитна кров Усесвіту.

Він летів наодчайдуш дорогою, що вела кудись поза мету. Не знав — куди. Знав — звідки. Летів у простір. Не щоб досягти — щоб утекти. Утекти, утекти, утекти... Світ вичавив його із себе, мов останній чвирк зубної пасти, і споглядав із філософським спокоєм, як він летить на одчай серця

дорогою у простір. А насправді — стікає біло-червоною немітчю в осінню колючу ніч.

Здавалося, він уже бував тут. Знайомо тікала з-під коліс слизька спина підступної гадючо-чорної лісової траси, знайомо плескали пухнастими долонями перед самим носом лапаті віти розкішних молодих сосон — молодець, хлопче, який ти молодець!, — знайомо вказував наступний поворот зламаною товстою гілкою старезний, та ще в силі, дуб, — тобі туди, тобі туди!, — знайомо заламували тонкі руки, здерев'янівши у білокорому розпачі, берези у білих панчішках — навіщо це тобі, навіщо це тобі, навіщо?

Якось невідома сила гнала його цією дорогою, немов стрічкою Мебіуса, невідь-як привівши зі швидкісної траси у нереальний, неможливий у їхній цивілізованій країні, абсурдний чорносірий, кубічно-гострий зачарований ліс. Це все уже було... От зараз знову з-за різкого скруту вистрибне заєць і мчатиме очманіло, витягнувши уздовж спини довгі вушка... От зараз... От...

Старезний дуб знову вказав зламаною, мов перебита у лікті рука, гілкою — тобі туди, тобі туди...

І з-за різкого скруту з'явився силует людини. Це був чоловік. Його одяг викликав подив: чоловік наче утік з карнавалу — довгі білі панчохи, короткі штани з буфами, біла сорочка з дивним, немов жіночим, коміром.

— Ти мій, о імператоре!

— А ти — моя. Я сам собі не вірю.
Ти — дівчина? Ніколи ще мій меч
не багрянів таким святим дарунком.

— Здивований? Даремно. Я чекала
тебе, мій повелителю єдиний.
Лиш ти один на всій землі достойний
мою прийняти цноту і засіять
моє невинне лоно сім'ям царським.

Останні слова Клео навіть не проказала, а подумала. Дорогоцінні царські плоди слід вирощувати лише у царському саду, а яблуня, яка мала б родити Цезареві нащадків, давно всохла, спромігшись лише на дочку. Та імперія не чекатиме. Імперія мусить з певністю дивитися у завтра. І нащадок у Цезаря є. Не рідний, але є. Октавіан. Це ім'я засіло цвяхом у мозку.

Октавіан. Це він стоїть на шляху її планів.

О, солодке царственне сім'я, прорости у моєму лоні, освяти народженням сина, і зіллються моє царство і твоя світова імперія в єдине, як зливаються зараз наші тіла на цьому шовковому ложі!

Вітер з моря лагідно обвіяв кремезне смагляве тіло. Рука ковзнула по стегну угору.

— Яка ти покїрна й тиха, царівно... Не сподівався. Про тебе розповідають такі речі, що й уявити страшно.

— Ці плітки розпускає моя сестричка Арсіноя.

— Вона — наступна?

Очі царівни спалахнули тим самим відьомським вогнем, що й тоді, на лісовій дорозі.

— Наступна? Що ж,
у кожного свій ліс іще попереду.

— То, може, і у мене?

— У тебе? Ні. О, ні, у тебе доля гостра,
та не у папірусових плавнях твій кінець.

Засни, мій повелителю, вже ранок зовсім скоро.

Передранкова прохолода колихала завіси навколо ложа. Колихала зовсім тихо, та не настільки, щоб заколисати царівну і Цезаря на смерть.

На напівпрозору запону так само тихо упала тінь жінки. Легкі жіночі кроки. Легкою рукою тінь відгорнула завісу і легко, зовсім легко підняла над головою жертви важкого гострого меча.

Лише гостре, звіряче відчуття небезпеки, тренване щоденною загрозою, розбудило Клео в цю мить, яка могла б стати для неї останньою. Вона не встигла нічого сказати, встигла тільки зойкнути. Гострий пронизливий зойк визволив з важкого тривожного сну Цезаря. Його могутня правиця перехопила злочинну руку за волосину до мети.

— Арсіноя?

Він був навіть не надто вражений. Дивні стосунки дивної сім'ї уже не дивували.

Ця книга надрукована на папері NOVEL,
виготовленому компанією Stora Enso у Фінляндії.
Папір має властивість зменшувати контрастність сприйняття тексту.

Літературно-художнє видання

Леся Романчук

ГРАВІТАЦІЯ

Коктейль-казка у чотирьох книгах

Книга перша. Гра 1. Гра 2

Головний редактор *Б.Є. Будний*

Редактор *Г.В. Осадко*

Художник *Г.В. Осадко*

Обкладинка *Л.А. Бейгера*

Верстка *І.О. Демків*

Підписано до друку 8.04.2004. Формат 78×108/32. Папір офсетний.
Гарнітура Book Antiqua. Умовн. друк. арк. 6,24.
Умовн. фарбо-відб. 6,24.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 43-00-46; 25-18-09
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com